

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 2:

Kunne det i § 745, stk. 3, præciseres nærmere, at der er tale om sager, hvor der er rejst sigtelse på tidspunktet for afhøringen, konfrontationen, fotoforevisningen eller efterforskningskridtet?

Svar:

Efter retsplejelovens § 745, stk. 3, skal forsvareren have forudgående underretning om visse efterforskningskridt, således at forsvareren får lejlighed til at være til stede.

Det følger af retsplejelovens §§ 730-732, at der alene kan blive tale om at vælge eller beskikke en forsvarer for personer, der er sigtet for en lovovertrædelse.

Der er derfor kun underretningspligt efter retsplejelovens § 745, stk. 3, hvis der på tidspunktet for efterforskningskridtet er rejst eller er grundlag for at rejse sigtelse mod en bestemt person.

Dette fremgår også af bemærkningerne til den foreslåede ændring af bestemmelsen (jf. svaret på spørgsmål nr. 1), hvor det bl.a. anføres:

»Det bemærkes, at det i sagens natur ikke kommer på tale at indkalde en forsvarer til en fotoforevisning, når der ikke er rejst sigtelse eller ikke er grundlag for at rejse sigtelse mod en bestemt person, fordi situationen er den, at politiet ikke har mistanke til nogen bestemt person. Er der således tale om en fotoforevisning, hvor der skal forevises et større antal billeder af personer, der ikke kan betragtes som værende mistænkte, men blot anses som mulige gerningsmænd, vil der således ikke blive tale om at indkalde en forsvarer til varetagelse af de pågældendes interesser.«

På den baggrund er det efter Justitsministeriets opfattelse ikke nødvendigt i lovteksten at præcisere, at § 745, stk. 3, kun finder anvendelse, hvis der på tidspunktet for efterforskningskridtet er rejst eller er grundlag for at rejse sigtelse mod en bestemt person.

Spørgsmål nr. 4:

Vedrørende § 802, stk. 4, bedes ministeren redegøre for, hvorledes det er muligt for politiet under ransagning på en mistænkt at afgøre, om

en skriftlig meddelelse eller lignende dels hidrører fra en person, der er omfattet af reglerne i § 170, og dels, om meddelelsen indeholder oplysninger, som eventuelt giver tegn på en vis medvirken i sagen. Her tænkes navnlig på, hvis den mistænkte påberåber sig, at første gennemsyn skal foregå i retten.

Svar:

Den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 802 regulerer politiets beslaglæggelse af genstande eller gods hos en mistænkt.

Det fremgår af stk. 4 i den foreslåede bestemmelse, at der ikke hos mistænkte kan beslaglægges skriftlige meddelelser eller lignende, der hidrører fra en person, som efter retsplejelovens § 170 eller § 172 er udelukket eller fritaget fra at afgive forklaring som vidne i retten.

Af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse fremgår bl.a. følgende:

»Bestemmelsen i stk. 4, der er ny, udelukker beslaglæggelse hos mistænkte af skriftlige meddelelser eller lignende, som hidrører fra præster, læger, forsvarere og advokater, om det, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, medmindre betingelserne for efter § 170, stk. 2, at pålægge vidnepligt er opfyldt. Endvidere udelukkes materiale, som hidrører fra journalister m.fl. ... Dette svarer til reglerne om ransagning, jf. § 794, stk. 3, som blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 411 af 10. juni 1997.

Med hensyn til den nærmere fremgangsmåde, som politiet bør følge under ransagningen, såfremt der kan være tale om meddelelser eller materiale, der er undtaget fra beslaglæggelse, henvises til motiverne til retsplejelovens § 794, stk. 3, 1. pkt.

Hvis meddelelserne eller materialet giver anledning til, at der rejses sigtelse for strafbart forhold mod den vidneudelukkede eller vidnefritagede person selv, er beslaglæggelse dog ikke udelukket.«

Politiets adgang til under ransagning hos en mistænkt at foretage ransagning af skriftlige meddelelser eller andet materiale, som hidrører fra de nævnte særlige persongrupper, er regule-